

George Breazul – ctitoriile sale culturale, de Vasile Vasile

(Grigore Constantinescu – 28 mai 2015)

În calitate de cercetător, domnul Vasile Vasile, autorul acestei lucrări, intitulată *George Breazul – ctitoriile sale culturale*, își exprimă dorința de a marca împlinirea unei jumătăți de veac de la dispariția acestei mari personalități ale muzicii românești. Lucrarea ne propune reconstituirea semnificațiilor acestui important creator de muzicologie și istoriografie națională, astăzi din păcate mai puțin cunoscut în ansamblul ierarhiei valorilor enciclopedice naționale, în care fenomenul muzical este marginalizat. Anvergura operei lui George Breazul depășește în acest sens domeniul muzicologiei românești, fiind unul dintre reprezentații de marcă ai lumii științifice internaționale.

Cercetarea întreprinsă încearcă și reușește să construiască un studiu monografic amplu. Dincolo de observațiile privind indiferența actuală asupra moștenirii teoretice a lui George Breazul, demersul monografic privește acest subiect din perspectiva a ceea ce s-a scris despre el de către istorici, literați, oameni de cultură români și europeni, dar mai ales despre ceea ce a rămas ca documente de la unul dintre marii noștri ctitori de cultură.

Demersul are în atenție tot ce a rămas așternut pe hârtie din gândirea lui George Breazul, din care doar o parte a fost publicată în timpul vieții, iar altă parte a fost publicată postum. Sunt încă foarte multe documente necunoscute, atât cititorilor cât și specialiștilor, autorul investigând și comentând toate aceste documente, doar unele purtând numere de inventar din fondul „George Breazul” iar altele, aproximativ 17.000 de fișe, nefiind încă, în întregul lor, catalogate, deși cuprind date esențiale pentru istoria muzicii românești.

Lucrarea privește personalitatea muzicianului din diversele perspective ilustrate de activitatea muzicologului – etnomuzicologie, istoria muzicii românești și universale, bizantinologie, muzicologie și critică muzicală, educație muzicală, activitate didactică. În cele opt capitole ale acestui volum sunt cuprinse toate aceste domenii, în care Vasile Vasile se bazează pe documente primare, relevând aspecte inedite din activitatea celui care a vegheat viața noastră muzicală timp de mai multe decenii, oferind adesea soluții pentru așezarea acesteia pe făgașul evoluției culturii moderne din prima parte a veacului trecut.

Remarcăm că documentarea autorului a apelat la cercetarea minuțioasă a Fondului Breazul din cadrul Bibliotecii Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor, extinsă la fondul Universității Naționale de Muzică București, la Biblioteca Academiei Române și în alte surse ce au permis identificarea de documente inedite care întregesc cunoașterea personalității celui omagiat, precum și o mai amănunțită descriere a avatarurilor vieții sale ce a traversat istoria zbuciumată a țării noastre. În ansamblu, autorul realizează proiectul acesta, configurând o cuprindere nouă a interpretării condițiilor de afirmare a culturii muzicale românești prin marii săi ctitori ce trebuie cunoscuți în profunzime și de către noile generații de muzicieni.

Bibliografia citată de autor, identificată, conspectată și integrată în cele peste 500 de pagini ale volumului se impune ca un vast material documentar ce oferă, incontestabil, o solidă proiectare a viitoarelor investigații privind aspecte ale activității și moștenirii științifice ale ilustrului om de cultură al României, George Breazul.